

Tantes største sorg

– Å miste egne barn må være det verste man kan oppleve, men å miste et tantebarn må være det nest verste, sier Oddny Sandstøl Frisk, som mistet niesen, Siri, ved fødselen for snart tre år siden.

Tekst: Line Schrader

– Vi er fem søsken. Alle vi andre hadde barn. Nå var det endelig søsteren vår på 36 år sin tur, og vi gledet oss på hennes vegne, forteller Oddny. Hun har en familie med tette bånd der alle bor i nærheten av hverandre.

– Søsteren vår hadde gått over tiden og ble satt på kur for å starte fødselen. Hele familien var i beredskap og ventet spent. Vi gikk til slutt og la oss før vi hadde hørt noe, men vi undret oss fordi det skulle gå raskt når fødselen først ble satt i gang, forteller Oddny.

På morgenen ringte moren. Det hadde vært komplikasjoner ved søsterens fødsel. Navlestrengen hadde kommet i klem, så lille Siri hadde ikke fått

nok luft. Hun døde kort tid etter fødselen.

– Det var et forferdelig sjokk. Vi var helt uforberedt. Søsteren min hadde hatt et helt normalt svangerskap, det var ingen tegn til at noe var galt, sier Oddny.

Søsteren og mannen hennes dro rett hjem etter at Siri døde, de orket ikke å være på sykehuset.

– De dro direkte til mor og far der alle vi søsknene allerede var samlet. Denne formiddagen er det tøffeste jeg har opplevd.

Vi hadde ikke annet valg enn å være der sammen med dem. Det gjorde forferdelig vondt å

kjenne på sorgen og smerten både for dem og for oss. De fortalte om alt som hadde skjedd. Vi snakket masse sammen, forteller Oddny, som syntes det var vanskelig å vite hva de skulle si og gjøre.

– Sammen klarte vi også å tenke litt praktisk, både i forhold til søsteren min, som nettopp hadde født, og litt frem mot begravelsen. Det var godt å kunne hjelpe til med noe praktisk, det lettet litt på trykket.

Sorg over en ukjent

– Jeg har selv født tre barn og kjent på den enorme gleden dette er. Jeg vet hvor stort dette hadde vært for meg, og det var så vondt at søsteren min ikke skulle få oppleve det, men komme tomhendt hjem fra sykehuset, sier Oddny.

– Å miste sine egne barn må være det verste man

kan oppleve, men å miste et tantebarn må være det nest verste. Det var så fælt å se hvor vondt søsteren min hadde det, forteller Oddny som skrev diktet "Tante sitt gull" til Siris begravelse:

– Det kom bare av seg selv, jeg skrev det rett ned. Diktet sier noe om de følelsene jeg hadde. Jeg fikk jo aldri anledning til å bli kjent med Siri. Vi vil aldri få vite hvem Siri ville vært. Det blir litt uvirkelig, jeg sørget over noen jeg ikke kjente. Det ble nok mest en sorg over min søsters sorg.

Viktige bilder

Oddny fikk aldri selv se Siri. Søsteren ville huske Siri som hun var da hun var varm og myk, og ville ikke se henne etter det. Oddny er glad for at det ble tatt mange bilder av Siri på sykehuset. Helsepersonellet lagde også en minnebok der de skrev inn alt som hadde skjedd, limte inn bilder og dikt.

– Midt oppi all sorgen imponerte det meg at helsepersonellet brukte så mye tid på å lindre sorgen mest mulig og lage et fint minne av Siri. Denne boka har vært veldig fin for hele familien. Slik fikk vi se hvordan Siri så ut og bli litt mer kjent. Siri var jo helt fullbåren. Vi kan se familielikheten.

Lettelse med nytt barn

Søsteren ble raskt gravid igjen.

– Vi gikk alle med hjertet i halsen. Det var blandete følelser, vi var mest glade, men også redde. Det var en tøff tid, sier Oddny. Heldigvis gikk alt fint denne gangen, og lille Ida ble født ett år og en uke etter at Siri døde.

– Det var flott at det ble en ny jente, det var det søsteren min ønsket seg. Familien opplevde det som en stor lettelse, fokuset fra Siri ble flyttet over på Ida, sier Oddny, men legger til:

– Vi minnes fortsatt Siri, foreldrene mine har bilde av henne stående framme, og vi markerer dagen hun ble født og døde.

Hun er en del av familien, men vi snakker ikke så mye om henne lenger. Det er Ida vi er opptatt av nå.

– Å miste tantebarnet mitt er den største sorgen jeg har opplevd, sier Oddny, som er 45 år gammel.

– Nå leser jeg dødsannonser og legger merke til alle som dør rundt fødselen. Det gjør også søsteren min. Hver gang kjenner jeg et stikk i hjertet. Jeg tenker på sorgen og smerten de opplever. Det er vondt å høre om flere, avslutter Oddny.

